Ankenævnet for Forsikring

Den 18. februar 2015 blev i sag nr. 86752:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring i If Skadeforsikring. Hun klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning til en påtænkt retssag vedrørende erstatning for tab af erhvervsevne som følge af et færdselsuheld.

Selskabet har afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning med henvisning til, at der ikke er rimelig grund til at føre retssag.

Klageren var den 27/3 2010 udsat for en ulykke som passager i en bybus. I forbindelse med en hård opbremsning faldt hun og slog baghovedet mod en metalstang. If er tillige ansvarsforsikrer for bussen og har anerkendt erstatningsansvaret for klagerens tilskadekomst. Selskabet har ved erstatningsopgørelsen lagt til grund, at klageren ikke har pådraget sig et erhvervsevnetab på mindst 15 % isoleret set ved trafikulykken, og har i medfør af erstatningsansvarslovens § 5, stk. 3, derfor ikke ydet erstatning for erhvervsevnetab.

Det fremgår af sagen, at klageren forud for ulykken havde forskellige helbredsgener i form af inoperabel diskusprolaps i nakkerygsøjlen, knægener, slidgigt og smerter. Som følge af ulykken har hun fået forværrede gener i nakken med udstråling samt piskesmældssymptomer med svimmelhed og kognitive gener.

Sagen har været forelagt Arbejdsskadestyrelsen, der i en udtalelse af 5/5 2014 har vurderet følgerne af trafikulykken isoleret set til 5 % varigt mén og mindre end 15 % erhvervsevnetab.

Selskabet har, før udtalelsen fra Arbejdsskadestyrelsen fremkom, udbetalt godtgørelse for 8 % varigt mén. Selskabet har med henvisning til Arbejdsskadestyrelsens vurdering afvist at betale for erhvervsevnetab. Klagerens advokat har fremlagt et udkast til stævning mod selskabet med påstand om, at selskabet skal betale 1.114.404,83 kr. i erstatning for et erhvervsevnetab på 40 % som følge af ulykken.

I klagerens advokats stævningsudkast af 31/5 2014 hedder det bl.a.:

> **"Sagsfremstilling:**
> Denne sag omhandler en ulykke som sagsøger var udsat for den 27. marts 2010, hvor hun som passager i en bus faldt ved dennes hårde opbremsning. Der er indgået aftale mellem sagsøger og sagsøgte omkring udmåling af varigt mén og dette er udbetalt. Nærværende vedrører således alene sagsøgtes manglende anerkendelse af tab af erhvervsevne samt fortløbende tabt arbejdsfortjeneste.
>
> I forbindelse med ulykken opsøger sagsøger samme dag skadestuen …
>
> Sagsøger er yderligere undersøgt ved speciallæge og erklæring herfra af 18. april 2011 fremlægges ... Det fremgår heraf, at det er speciallægens vurdering, *'at den overvejede del af hendes* [sagsøgers] *nuværende tilstand kan henføres til uheldet den 27. marts 2010.'* Endvidere fremgår det, at sagsøger ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet på normale vilkår.
>
> Inden ulykken var sagsøger i job med 30-37 timer om ugen og var således i stand til ved egen evne at skaffe sig indtægt til trods for sagsøger havde forud bestående gener. Sagsøger er efter ulykken blevet tilkendt fleksjob. …
>
> Det fremgår af lægekonsulentens journalnotat af 19/10 2010, at sagsøger utvivlsomt har funktionsbegrænsninger og skånehensyn i relation til nakken, yderligere er der skånehensyn til knæet. Det vurderes, at sagsøger ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, jf. bilag …
> …
>
> **Anbringender:**
> …
> Sagsøger har haft en stabil tilknytning til arbejdsmarkedet frem til aktuelle ulykke, hvorfor det gøres gældende, at sagsøger har krav på forløbende tabt arbejdsfortjeneste indtil, at sagsøgte udmåler et erhvervsevnetab. Sagsøger ville have været i job, hvis ulykken ikke var sket.
>
> I forlængelse heraf gøres det gældende, at sagsøger har lidt et tab af erhvervsevne som følge af ulykken, idet at hun forinden ulykken var i stand til at skaffe sig indtægt ved egen evne i

hvert fald ved en arbejdsuge på minimum 30 t/uge. Der er lægelige dokumentation for, at sagsøger som følge af ulykken ikke længere er fungibel på arbejdsmarkedet, jf. bilag …

Sagsøgers arbejdstid er nedsat med minimum 12,5 t/uge i forhold til inden ulykken og der ydes 50 % tilskud til sagsøger ved fleksjob ansættelse, hvorfor det gøres gældende, at sagsøger har et erhvervsevnetab på 40 %.

Generne i form af støjfølsomhed, hukommelses og koncentrationsbesvær er klassiske piskesmældsgener, og det er bl.a. disse der er årsag til, at der ikke kan ske en revalidering. Yderligere skal arbejde foregå kropsnært, hvilket også er en klassisk gene.

Sagsøger har de nødvendige faglige samt sociale færdigheder for at bestride et job på ordinære vilkår samt sagsøgers forud bestående erhvervsevne har ikke haft nogen væsentlig indflydelse på sagsøgers erhvervsevne.

Det gøres herefter samlet gældende, at det er ulykken den 27. marts 2010, der er årsag til sagsøgers tabt arbejdsfortjeneste og tab af erhvervsevne."

I brev af 12/8 2014 til selskabet har klagerens advokat anført:

"Arbejdsskadestyrelsen kommer frem til, at méngraden efter skaden kun er 5 %. Årsagssammenhængsvurderingen er en væsentlig faktor i fastsættelsen af det varige mén og derfor, som følger heraf, også erhvervsevnetabet. Den endelige vurdering af årsagssammenhængen hidrører under Retslægerådet og det er derfor min opfattelse, at IF Forsikring bør meddele retshjælp, indledningsvist frem til sagen er blevet forelagt for Retslægerådet."

Selskabet har i brev af 10/10 2014 til nævnet bl.a. anført:

"Arbejdsskadestyrelsens vurdering, som ikke synes fejlbehæftet, idet ask har taget højde for alle forud bestående, nytilkomne, sociale og arbejdsmæssige faktorer, har vi forelagt for vores lægekonsulent — inklusive den af forsikringstager udarbejdede speciallægeerklæring, og sagens øvrige akter. Vores læge oplyser, at han finder det usandsynligt, at der skulle være tale om 40 % erhvervsevnetab, og han er enig i Arbejdsskadestyrelsens vurdering af de 5 % mén som følge af ulykken, og at erhvervsevnetabet ligger under 15 %.

Det fremgår af forsikringstagers lægejournaler (bilag …), at der var massive forud bestående forhold, herunder inoperabel discos prolaps, smerter, m.v. Discos prolapsen var opstået pludselig, uden kendt årsag, fire år forud for ulykken. Der var tre årig sygeperiode.

Det fremgår af forsikringstagers speciallægerapport af den 18. april 2011 (bilag …), at forsikringstager godt en måned før ulykken, den 10. februar 2010, havde færdiggjort et forløb i Smerteklinikken i … pga. øresmerter og aflåsning af nakken. Smerteklinikken kunne ikke tilbyde en løsning. Forsikringstager måtte daglig tage seks Panodiler (smertestillende) og Amitriptylin (antidepressiv) for at klare sig gennem dagene.

Ifølge speciallægeerklæringen fremgår det, at det ikke med sikkerhed kan afgøres i hvilket omfang generne forsikringstager havde forud for ulykken, har betydning for tilstanden på tidspunktet for undersøgelsen. Speciallægen vurderer, at tilstanden på undersøgelsestidspunktet overvejende skyldes ulykken. Antagelsen baserer lægen alene på, at forsikringstager havde arbejde forud for undersøgelsestidspunktet.

Det er korrekt, at forsikringstager arbejdede på normale vilkår indtil ulykken. Dette skal dog ses i sammenhæng med, at hun i perioden fra 2008 var gået på nedsat tid, var tilknyttet en fastholdelseskonsulent i kommunen og, at der slet ikke var tilknytning til arbejdsmarkedet i en periode i 2009 samt, at det job hun bestred på ulykkestidspunktet havde varet i under 4 måneder.

Efter et kort sygefravær i forlængelse af ulykken, fortsatte forsikringstager sit arbejde indtil 1. maj 2010, hvor hun gik ned i tid fra 35 timer til 30 timer om ugen. Der var 10 sygedage mellem 1. januar og 1. maj 2010 — medregnet sygedage som følge af ulykken. Arbejdet fortsatte indtil 2. august 2010, hvor forsikringstager blev langtidssygemeldt på grund af smerter, hovedsagelig i nakkeregionen.

Det fremgår af sagens akter, at der var forudbestående knæproblemer og slidgigt. Disse skavanker mener vi ikke kan henføres til ulykken.

For god ordens skyld skal vi nævne, at vedrørende påstand … [vedr. tabt arbejdsfortjeneste], er det vores opfattelse, at ansvarsselskabet har anerkendt, at betale for tabt arbejdsfortjeneste, og også at det er enigt i, at betale forsikringstagers advokatudgifter. Det er derfor vores opfattelse, at dette punkt ikke er genstand for en egentlig tvist. Vi er klar over, at punktet heller ikke er anført i forsikringstagers klage til nævnet.

Vi mener ikke, at forsikringstager kan bevise, at skaderne som følge af faldet i bussen, kan føre til et erhvervsevnetab på 40 %. Vi afviser forhåndstilsagn til retshjælp på baggrund af det oplyste, og omkostninger til at føre sagen anser vi følgelig ikke som rimelige.

Til støtte for vores afvisning skal vi henvise til ovennævnte afgørelser fra nævnet - 73.082 og navnlig 54.454, hvor selskabet fik medhold i, at sagen ikke var rimelig, når lægelige oplysninger dokumenterede betydelige forud bestående ryg- og fodsmerter.

Konklusion
Forsikringstager søger forhåndsgodkendelse til retshjælp til at anlægge sag mod If, som ansvarsselskab for en bus som forsikringstager var passager i, og som hun kom til skade i, med krav om at anerkende 40 % erhvervsevnetab. If har anerkendt, og betalt men på 8 %, men afvist at betale erhvervsevnetab, idet Arbejdsskadestyrelsen og vores lægekonsulent har vurderet, at der er under 15 % erhvervsevnetab som følge af ulykken. Forsikringstager har ikke godtgjort, at der er sandsynlighed for, at hun ved en retssag vil få et positivt resultat, hvorfor udgifter til sagen ikke er rimelige jf. vilkårene for retshjælp — navnlig § 5, stk. 1."

Af skadestueepikrise af 27/3 2010 fremgår:

"Epikrise
44-årig kvinde, er faldet i en bus, der bremsede hårdt op, slog hovedet på en metalstang. Pt. er tidligere kendt med discusprolaps i nakken, som hun er blevet oplyst om er inoperabel. Har tidligere været 3-årig sygemeldt pga. nakkesmerter. Har ikke været bevidstløs, ingen kvalme eller opkastninger. Klager over smerter i nakke og hoved.

Objektivt
Columna cervicalis gennempalperes, og der findes ikke direkte eller indirekte ossøs ømhed. Ej heller paravertebral muskulær ømhed. God bevægelighed af nakken i alle retninger, god kraft, ingen føleforstyrrelser eller udfald ved foramen kompressionstest. Der er runde, egale pupiller, nat. reaktion for lys. Der har i skadestuen været vandladning uden problemer, man har stixet urinen og fundet ++ leu.

Plan
Ud fra ovenstående er der ikke mistanke om fraktur af columna cervicalis, og pt. informeres om dette. Der gives commotiovarsling, og der medgives brochurer."

I speciallægeerklæring af 18/4 2011 hedder det bl.a.:

"RESUME:
45-årige kvinde, der er uddannet pædagog, og arbejdet som sådan, frem til at hun blev sygemeldt 1. august 2010, på baggrund af de symptomer, hun har pådraget sig, i forbindelse med et trafikuheld den 27. marts 2010.

Forud herfor havde hun dog gennem de sidste 3 år, haft nogle kroniske nakkeproblemer, med tendens til aflåsning, og har således regelmæssigt gået til kiropraktor, cirka hver anden måned. Endvidere har hun også forud for aktuelle skade, været generet af smerter og føleforstyrrelser omkring højre øre og kind. Bl.a. i den forbindelse vurderet i smerteklinikken på neurologisk afdeling i …, mhp. om hun kunne inkluderes i et smerteprojekt. Der blev da foretaget en MR-skanning af halshvirvelsøjlen, som viste en del degenerative forandringer på de cervikale hvirvler, fra C3-C7. Tog typisk 6 Panodiler dagligt som smertestillende i denne periode. Neurologen supplerede med 10 mg amitriptylin til natten. Passede sit arbejde som pædagog.

27. marts udsættes hun, som passager i en bybus, for et nakke og lænderygtraume, hvor hun i forbindelse med en hård opbremsning, falder ned fra sædet og slår nakken ind i en metalstolpe. Pådrager sig en bule i baghovedet. Blev undersøgt i skadestuen på … sygehus. Klager der over nakkesmerter.

Var sygemeldt i 2 uger. Genoptog sit arbejde som pædagog. De følgende måneder, mange sygemeldinger pga. tiltagende nakkesmerter med en del ledsagesymptomer, primært i form af balance usikkerhed. Betydelig forværring af smerterne omkring højre øre og kind. Smerteforværring i en grad så egen læge supplerede den smertestillende behandling med Dolol og Lyrika. Hun havde svært ved at håndtere børnene if. med arbejdet. Forsøgte i første omgang at reducere arbejdstiden til 30 timer ugentligt. Men da, fortsat mange sygedage. Egen læge valgte at sygemelde hende per 1. august. Har været sygemeldt siden da.

Efter ovenstående, blev hun vurderet i rygteamet på … sygehus. Der blev udfærdiget genoptræningsplan, og startede med denne i november 2010. Træner nu 3 x ugentligt cirka 50 minutter ad gangen. Den ene gang i fysioterapeutisk klinik. Får desuden kiropraktorbehandling cirka hver 3. uge. Synes ikke der har været nævneværdig effekt. Snarere tværtimod. Fortsat mange gener i dagligdagen. Symptomerne varierede. Op til 4 gange om måneden er symptomerne så udtalte at hun hovedsaglig opholder sig i sengen.

Symptomforværring ved alle former for fysisk belastning af ryggen, skuldre og nakke områdets muskulatur. Armene sover og hun får smerter i fingre og håndled. Forværres især når hun skal række ud efter genstande eller armene arbejder statisk, f.eks. når hun sidder ved en computer. Har betydelige balanceproblemer i dagligdagen. Især generende ved trappegang. Har oplevet forværring af kendte venstresidige knæsmerter.

VURDERING:
Undersøgte har, efter min vurdering, ved ulykken den 27. marts, pådraget sig en nakke forvridning og formentlig også mindre lænderyg forvridning. Efterfølgende indtrådt en betydelig forværring af, hvad jeg vurderer som primært myofascielle symptomer fra nakken. Der har

ikke været nævneværdig effekt, af hverken kiropraktik eller et relativt intensivt genoptræningsforløb der nu har stået sig i mere end 5 måneder. Subjektivt har hun dog oplevet øget kondition og styrke i forbindelse med træningen. Imidlertid har den ikke haft den ønskede effekt. På den baggrund er det min vurdering, at symptomerne er stationære. Hun får en del smertestillende medicin og således næppe sandsynligt at der er ret meget yderligere at opnå ad denne vej.

Ved min objektive undersøgelse, finder jeg relativ god bevægelighed i nakken. Imidlertid en del dyb palpationsømhed svarende til facetleddene. Dette understøtter yderligere min formodning om, at der er tale om en kronisk smerte stilstand som må anses for at være permanent.

Kan muligvis profitere af et forløb i smerteklinik, primært mhp. at få en mere hensigtsmæssig smertehåndtering i dagligdagen.

Det kan ikke med fuld sikkerhed afgøres i hvor stort et omfang de gener, hun havde forud for ulykken har betydet for hendes nuværende tilstand, men hun passede sit arbejde på normale vilkår forud for aktuelle, og på den baggrund er det min vurdering, at den langt overvejende del af hendes nuværende tilstand kan henføres til uheldet den 27. marts 2010.

Vil ikke mene, at de sete MR forandringer har væsentlig betydning for aktuelle tilstand. Således er der hverken objektivt eller anamnestisk, fund eller symptomer der antyder cervikalt rodtryk.

Undersøgte forsøgte, at klare sit arbejde i de første måneder efter uheldet. Relativt hurtigt stod det dog klart, at der var behov for skånehensyn. Blev i første omgang søgt afhjulpet ved reduktion i arbejdstiden. Imidlertid ikke den ønskede effekt og blev derfor fuldtids sygemeldt, 4 måneder efter uheldet.

Det er min vurdering, at undersøgte i sin nuværende tilstand, med de beskrevne gener, ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet på normale vilkår. Således vil der fremover, være behov for skånehensyn, både i forhold til arbejdsfunktioner og arbejdstid."

Af udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen af 5/5 2014 fremgår:

"Vurdering
Méngraden er vurderet til 5 procent, jf. erstatningsansvarslovens § 4.
Erhvervsevnetabet er vurderet til mindre end 15 procent, jf. erstatningsansvarslovens § 5.
…

Sagsfremstilling
Det fremgår af sagens akter, at [klageren] den 27. marts 2010 faldt i en bus, da denne bremsede hårdt op. Ved faldet slog hun hovedet mod en metalstang.

[Klageren] blev samme dag undersøgt på skadestuen på … Sygehus, og det fremgår af journalen, at hun ikke ved faldet havde været bevidstløs, ikke havde kvalme eller kastet op. Hun klagede over smerter i nakken og i hovedet. Det fremgår endvidere af journalen, at hun tidligere havde fået konstateret en inoperabel discus prolaps i nakkerygsøjlen.

Ved den objektive undersøgelse på skadestuen af nakkerygsøjlen fandtes ingen direkte eller indirekte knogleømhed eller ømhed i muskulaturen langs nakkerygsøjlen, og der var god be-

vægelighed af nakken i alle retninger. Hun blev vejledt om tegn på hjernerystelse og herefter udskrevet.

Det fremgår af sagens akter, at [klageren] udover nakkegener også havde forudbestående knægener. MR-scanning fra februar 2010 viste discus prolaps på niveau C7, forsnævring af rodkanalen på niveau C6/C7 og i lettere grad på niveau C5/C6 samt slidgigtforandringer.

Vedrørende de erhvervsmæssige forhold er det oplyst, at [klageren] har gennemført folkeskolen og HF. Hun uddannede sig herefter til pædagog, og arbejdede som sådan fra 1991. Hun har i en periode arbejdet som afdelingsleder i en børnehave, og har i perioden fra 2003-08 gennemført kurser i ledelse, forandringsprocesser og projektarbejde. Fra januar 2008 gik hun ned i tid til 30 timer ugentligt, og hun var tilknyttet en fastholdelseskonsulent i kommunen.

2009 var der en periode med ledighed, og fra januar 2010 og frem til ulykken var hun ansat i en vuggestue i et vikariat startende med 35 timer, som nedsattes pr. 1. maj 2010 til 30 timer ugentligt. Hun havde fra januar til 1. maj 2010 10 sygedage.

Fra 2. august 2010 blev hun sygemeldt på grund af tiltagende smerter i nakkeregionen, og der blev iværksat en arbejdsprøvning med henblik på afdækning af hendes arbejdsevne og forsøg på tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Arbejdsprøvningen foregik på et værested og et udslusningstilbud for tidligere kriminelle, og viste, at [klageren] formåede at arbejde 17½ time ugentligt.

[Klageren] stod for morgenmaden på værestedet til ca. 6-7 personer. Hun stillede ting frem, skar brød, lavede kaffe og deltog sammen med brugerne i dette. Hun tog herefter bordet, vaskede op og havde herefter forefaldende opgaver, i form af aftørring af støv, ordning af vasketøj m.v. Hun skulle herudover tale med brugerne af stedet om konkrete problemstillinger.

Det var ikke muligt at øge arbejdstiden til mere end 4½ time, da dette medførte flere og længerevarende sygemeldinger. Der var 10 fraværsdage i arbejdsprøvningsperioden, som skyldtes smerter i nakke, højre knæ og højre fod.

Forløbet viste også, at der var behov for skånehensyn i form af afvekslende arbejdsstillinger, mulighed for pauser, opgaver, der ikke krævede højt tempo udover nedsat tid.

Af de kommunale akter fremgår, at der i den fremtidige arbejdsplanlægning vil være skånehensyn for tungt løftearbejde, statisk arbejde med belastning af nakken samt stående og gående arbejde.

I august 2011 udviklede [klageren] under afklaringsforløbet tiltagende knægener, og der var behov for flere siddende opgaver. Der blev endvidere iværksat psykologsamtaler i afklaringsperioden. … Kommune visiterede hende til fleksjob i august 2011, og hun overgik til ledighedsydelse.

I september 2012 var [klageren] i praktik i en forretning, som imidlertid blev afbrudt, da forretningen fik ny ejer. Det fremgår af de kommunale akter, at hun herefter fik symptomer på stress.

Fra april 2013 deltog hun i et aktivitetsforløb, som måtte afbrydes medio maj grundet kraftige rygsmerter.

I oktober 2013 og fire uger frem gennemgik hun fornyet arbejdsprøvning, hvor hun ifølge de kommunale akter fremmødte 10 timer ugentligt - fungerende med 5 timer. Der er beskrevet skånehensyn form af varierende arbejdsstillinger, undgåelse af foroverbøjede stillinger, rotationer i lænden og at armene strækkes lige frem eller op. Der skulle i arbejdstilrettelæggelsen være opmærksomhed på hendes støjfølsomhed og nedsat stresstærskel. Arbejdet bestod i kreative opgaver i et værksted.

Det fremgår af oplysninger fra SKAT, at [klageren] i årene før og efter skaden havde følgende indkomstforhold:

2007 :
Løn 248.148

2008 :
Løn 281.322
Pens.dagp. 22.253

2009 :
Løn 149.554
Pens.dagp. 75.857

2010 :
Løn 168.200
Pens.dagp. 85.129

2011 :
Pens.dagp. 188.755

2012 :
Pens.dagp. 183.177

2013 :
Pens.dagp. 186.372

Begrundelse for méngrad
…
Det fremgår [af sagens lægelige oplysninger], at der er gener i form af daglige smerter i nakke med udstråling til baghovedet, højre skulder og skulderblad, samt daglige smerter i lænden, nedsat kontrol over hovedet, forværring af knægener, stivhed i og smerter i muskulaturen og leddene i armene, svimmelhed og balanceproblemer, som forværres ved aktivitet og hoveddrejning. Der er øget irritabilitet, koncentrationsbesvær, besvær med at holde fokus og kommunikere og fornemmelse af stress i kroppen.

Ved den objektive undersøgelse hos speciallægen fuld bevægelighed i nakkerygsøjlen, angivelse af nedsat berøringsfølelse svarende til alle tre trigeminusgrene på højre side, angivelse af nedsat berøringsfølelse for stik på overlæben, dyb berøringsømhed svarende til øverste facetled i nakkerygsøjlen, samt angivelse af nedsat berøringsfølelse for både stik og berøring på højre ben samt let afsvækket højresidig vibrationssans.

Vi har lagt vægt på, at der som følge af faldet den 27. marts 2010 er forværrede gener i nakken med udstråling, samt svimmelhed og kognitive gener med koncentrations- og hukommelsesbesvær.

Vi har fastsat det varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel. Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende nedenstående punkt.

> Efter tabellens punkt B.1.1.3 vurderes middelsvære, daglige nakkesmerter uden eller med let bevægeindskrænkning, eventuelt med udstrålende armsmerter, og eventuelt lettere somatiske, kognitive og affektive ledsagesymptomer, til 10 procent.

Vi vurderer i sammenligning med méntabellens punkt B.1.1.3 efter fradrag for forudbestående nakkegener følgerne efter aktuelle ulykke til en méngrad på skønsmæssigt 5 procent.

Vi vurderer ikke, at der er årsagssammenhæng mellem ulykken den 27. marts 2010 og lændegenerne. Vi har lagt vægt på, at der ikke i akterne er beskrevet strakssymptomer, der kan sandsynliggøre, at disse kan henføres til faldet den 27. marts 2010. Det er vores vurdering, at lændegenerne har andre årsager end aktuelle fald.

Vi vurderer endvidere ikke, at der er årsagssammenhæng mellem skaden og de forværrede knægener, og har lagt vægt på, at der ikke i akterne beskrives straks- eller brosymptomer fra knæet, der kan sandsynliggøre, at disse har relation til ulykken den 27. marts 2010. Vi har lagt vægt på, at der første gang efter ulykken nævnes gener fra knæet den 21. juli 2010 hos egen læge, som ikke i akterne beskrives forværrede, ligesom det af journal fra konsultation hos egen læge den 18. august 2010 fremgår, at knæsmerterne først opstod en måned efter faldet. Det er herved vores vurdering, at også knægenerne har andre årsager end aktuelle.
…

Vi vurderer på baggrund af de lægelige akter generne som følge af aktuelle ulykke til en méngrad på skønsmæssigt 5 procent.
…

Begrundelse for erhvervsevnetab
Vi har lagt vægt på sagens sociale og økonomiske oplysninger, herunder især oplysninger fra:

- de sociale akter
- de lægelige akter
- SKAT

Erstatning for tab af erhvervsevne efter erstatningsansvarsloven skal kompensere for den indtægtsnedgang, som skyldes skadens følger. Vi skal vurdere, hvad [klageren] ville kunne tjene, hvis skaden ikke var sket og sammenholde det med hendes indtægtsmuligheder med skaden.

Der ydes kun erstatning for tab af erhvervsevne, hvis indtægtstabet er 15 procent eller derover.

Vi har ved vurderingen af erhvervsevnetabet lagt vægt på, at der er varige følger efter faldet den 27. marts 2010 i form af forværrede gener i nakken med udstråling, svimmelhed og kognitive gener.

Vi har endvidere lagt vægt på, at [klageren] i årene inden ulykken var tilknyttet arbejdsmarkedet med pædagogisk arbejde. Vi har desuden lagt vægt på, at det ikke er lykkedes for [klageren] at blive reetableret på arbejdsmarkedet, men har lagt vægt på, at der er andre helbredsmæssige forhold end følgerne efter aktuelle skade, der præger funktionsniveauet betydeligt.

Ved prognosen over, hvordan det ville være gået, såfremt aktuelle fald ikke havde fundet sted, er det vores vurdering, at den erhvervsmæssige situation ville have været svarende til den nuværende med baggrund i de konkurrerende helbredsmæssige gener med ryg-, knæ- og fodgener, samt de forudbestående nakkegener.

Det er således vores vurdering, at det funktionstab og den erhvervsmæssige begrænsning som beskrives i de sociale akter har andre årsager end følgerne efter skaden den 27. marts 2010.

Vi finder det således ikke sandsynliggjort eller godtgjort, at følgerne efter faldet den 27. marts 2010 isoleret set kan begrunde et tab af erhvervsevne i et omfang svarende til 15 procent eller derover.

Erhvervsevnetabet er i overensstemmelse hermed fastsat til mindre end 15 procent."

Forsikringsbetingelserne indeholder følgende bestemmelse:

"§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?
1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:

Arbejdsskadestyrelsen har i en udtalelse af 5/5 2014 vurderet erhvervsevnetabet som følge af klagerens ulykke den 27/3 2010 til mindre end 15 %. Arbejdsskadestyrelsen har blandt andet lagt vægt på sociale og økonomiske oplysninger, og at klageren har konkurrerende helbredsgener med ryg-, knæ- og fodgener samt forudbestående nakkegener.

Klageren har rejst krav om retshjælp til at føre sag mod selskabet med påstand om, at selskabet som ansvarsforsikrer for den ansvarlige bybus skal betale erstatning svarende til et erhvervsevnetab på 40 %.

11. 86752

Efter en gennemgang af sagen, herunder den fremlagte vurdering fra Arbejdsskadestyrelsen, finder nævnet, at klageren ikke har sandsynliggjort, at der en sådan udsigt til, at hun vil kunne opnå et for hende gunstigt resultat i en retssag mod selskabet, at nævnet kan pålægge selskabet at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til en retssag. Klagerens advokat har anført, at sagen bør vurderes af Retslægerådet under en retssag. Nævnet finder, at klageren ikke har påpeget omstændigheder eller fremlagt nye oplysninger, der giver nævnet rimelige holdepunkter for at antage, at forelæggelse for Retslægerådet vil kunne føre til en anden vurdering af sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels